

π.Σεραφείμ Ρόουζ - Η καντάτα του Μπαχ που του

[μες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Ο Ευγένιος (π.Σεραφείμ Ρόουζ) αγαπούσε

ιδιαίτερως τη Λειτουργία σε Σι Ελάσωνα, τα Κατά Ιωάννη Πάθη, τα Κατά Ματθαίον Πάθη, το Μαγκνίφικατ, τις καντάτες και το Χριστουγεννιάτικο Ορατόριο. Τα λόγια που χρησιμοποίησε ο Μπαχ ήταν απευθείας παρμένα από τα Ευαγγέλια και άλλες περικοπές της Αγ. Γραφής. Το άκουσμα μελοποιημένων στίχων από τη βίβλο, άσκησε βαθύτατη επίδραση στον Ευγένιο.

Ειδικά μια καντάτα του Μπαχ - ο αριθμός 82 - βοήθησε ν' αλλάξει τη ζωή του Ευγένιου. Τιτλοφορείται Ich Habe Genug (Έχω αρκετά) και έχει θέμα της το θάνατο.

Η σύνθεση αυτή για μια φωνή και μια ορχήστρα, **γράφτηκε για την εορτή της Υπαπαντής**, όταν ο Χριστός παρουσιάζεται στο Ναό μπροστά στον Άγιο Συμεών, ο οποίος Τον υποδέχεται μαζί με τη Μητέρα του και δηλώνει στον Κύριο ότι είναι έτοιμος πλέον για να πεθάνει.

Ο Μπαχ έγραψε μια συγκλονιστική σύνθεση με θέμα τον πόθο του ανθρώπου για την Ουράνια Πατρίδα, για να φθάσει πέρα από την επίγεια «κοιλιάδα του Κλαυθμώνος». Ο βαρύτονος τραγουδάει τρεις άριες απευθυνόμενος στην ίδια την ψυχή Του, ενώ τον συνοδεύουν απλές καταλυτικές

μελωδίες θεϊκής ομορφιάς.

Η πρώτη είναι ένας στεναγμός ανακούφισης καθώς πλησιάζει το τέλος της ζωής: «Έχω αρκετά. Έχω δεχθεί το Σωτήρα, την ελπίδα των πιστών στην αγκαλιά μου που Τον λαχταρούσε. Έχω αρκετά. Αντίκρισα Εκείνον, η πίστη μου έχει αγκαλιάσει τον Ιησού και σήμερα θα αφήνα με χαρά αυτόν τον κόσμο. Μοναδική ελπίδα μου είναι ο Ιησούς ότι θα γίνει δικός μου κι εγώ δικός Του. Στηρίζομαι σ' Αυτόν με πίστη και όπως ο Συμεών, διακρίνω ήδη τη χαρά αυτής της άλλης ζωής. Ας Τον ακολουθήσουμε. Είθε ο Κύριος να με απελευθέρωνε από τα δεσμά της ανθρώπινης μορφής μου- Είθε η ημέρα της αναχώρησής μου να είχε φθάσει με χαρά τότε θα έλεγα στον κόσμο:«Έχω αρκετά».

Στο δεύτερο μέρος η μουσική γίνεται ήρεμη, απαλή σα νανούρισμα και η ψυχή παρακινείται να κλείσει τα μάτια της στη ζωή για πάντα: «Αναπαυθείτε τώρα κουρασμένα μάτια- κλείστε απαλά και ειρηνικά. Κόσμε, δε μένω άλλο πια εδώ. Σε αποκηρύσσω, ώστε το πνεύμα μου να αναθάλλει. Εδώ τα πάντα είναι δυστυχία, εκεί όμως θα αντικρίσω γλυκιά ειρήνη, τέλεια ανάπαυση».

Σ' αυτό το σημείο εκφράζεται μια θερμή παράκληση: «Θεέ μου! Πότε θα με καλέσεις να έλθω ειρηνικά κοντά Σου, να ξαπλώσω στη δροσερή γη και ν' αναπαυθώ εκεί σε Σένα;». **Η ψυχή πεθαίνει γι' αυτόν τον κόσμο και τον αποχαιρετά:** «Καληνύχτα κόσμε!». Η μελωδία σταματά και το μόνο που ακούγεται τώρα είναι το χαμηλόφωνο ψιθύρισμα ενός εκκλησιαστικού οργάνου, συμβολίζοντας το πέρασμα του Θανάτου.

Στο τρίτο μέρος η ψυχή, απελευθερωμένη από τα γήινα δεσμά, ξεπηδά από το σώμα και εισέρχεται στην αιωνιότητα. Η μουσική αντανακλά το ανάλαφρο, φτερούγισμα, την ελευθερία και την έκταση ενός πουλιού που πετά ψηλά: «Αγαλλιάζω στο θάνατο μου».....Κάθονταν ώρες ολόκληρες και ρέμβαζε σκεπτόμενος βαθιά αυτά που του αποκάλυπτε αυτή η καντάτα, η οποία του μετέδιδε κάτι τόσο βαθύ, όπου τίποτα άλλο στον κόσμο δεν του φαινόταν τόσο σημαντικό..... Η Άλισον πιστεύει ότι ο Μπαχ έπαιξε σημαντικό ρόλο στο να πιστέψει ο Ευγένιος στο Θεό.....

[Πηγή:](#) π.Σεραφείμ Ρόουζ - *Η ζωή και το έργο του (ιερομ.Δαμασκηνού) Εκδόσεις «Μυριόβιβλος»* Ας ακούσουμε κι εμείς το μουσικό έργο του μεγάλου μουσουργού, που επηρέασε και άλλαξε την ζωή του π. Σεραφείμ Ρόουζ, έναν από τους πιο αγαπημένους σύγχρονους Γέροντες της Ορθόδοξης εκκλησίας. Καλή ακρόαση.

Bach - Cantata «Ich habe genug» BWV 82 - Hans Hotter

1. Aria:

Ich habe genug,

Ich habe den Heiland, das Hoffen der Frommen,
Auf meine begierigen Arme genommen;
Ich habe genug! Ich hab ihn erblickt, Mein Glaube hat Jesum ans Herze gedrückt;
Nun wünsch ich, noch heute mit Freuden Von hinnen zu scheiden.

2. Recitativo ([08:09](#))

Ich habe genug.
Mein Trost ist nur allein,
Dass Jesus mein und ich sein eigen möchte sein.
Im Glauben halt ich ihn,
Da seh ich auch mit Simeon
Die Freude jenes Lebens schon.
Lasst uns mit diesem Manne ziehn!
Ach! möchte mich von meines Leibes Ketten
Der Herr erretten;
Ach! wäre doch mein Abschied hier,
Mit Freuden sagt ich, Welt, zu dir:
Ich habe genug.

3. Aria ([09:40](#))

Schlummert ein, ihr matten Augen,
Fallet sanft und selig zu! Welt, ich bleibe nicht mehr hier, Hab ich doch kein Teil an
dir, Das der Seele könnte taugen. Hier muss ich das Elend bauen, Aber dort, dort
werd ich schauen Süßen Friede, stille Ruh.

4. Recitativo ([20:16](#))

Mein Gott! wenn kömmt das schöne: Nun!
Da ich im Friede fahren werde
Und in dem Sande kühler Erde
Und dort bei dir im Schoße ruhn?
Der Abschied ist gemacht,
Welt, gute Nacht!

5. Aria ([21:32](#))

Ich freue mich auf meinen Tod,
Ach, hätt er sich schon eingefunden. Da entkomm ich aller Not, Die mich noch auf
der Welt gebunden.

Hans Hotter, baritone
Philharmonia Orchestra
Anthony Bernard, conductor

Rec. 1950

Pictures: Hans Holbein the Elder (c. 1460-1524) «Presentation of Christ at the Temple» (1500-1501), Rembrandt (1606-1669) «Simeon in the Temple» (1627-1628)

Πηγή: sophia-siglitiki.blogspot.gr